

1846-10-07

SENDER

J.Th. Lundbye

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Vallekilde

Recipient's location:
Storekongensgade 260

Mentioned people:
Svend Grundtvig
J. A. Jerichau
J.Th. Lundbye
P.C. Skovgaard

Archive:
Mappe 34 nr. 29

TRANSCRIPTION

Mappe 34 nr 29

Hr Landskabsmaler P: Skovgaard

Store Kongensgade N: 260, 3 Sal.

Frit Kjøbenhavn

Vallekilde 7 Oct 1846.

Kjære Ven!

jeg har det godt- ja, det troe vi nok, hører jeg Jer sige, kun altfor godt, nu gaaer han derude og driver og lever bare, og troer sig berettiget dertil fordi han har været et Aar bort.- Men hvad I saaledes muligen kunne finde paa at troe og tænke af den Slags, turde dog være galt. Jeg nyder – gid Pokker havde disse Penne! – hver Dag i ondt og godt Veir, uden Forskjæl i lige høi Grad vor elskede Natur, der bestandig bliver mig kjærere, jo mere jeg sere paa den, og denne Kjærlighed er vel ikke bleven ganske uden Frugter, nu har jeg kun en lille Stump Papir tilbage, ellers har jeg overmalet alt, hvad Du saa mig tage med, i gammel Stiil, for en Deel gamle Emner, forhaabentlig til Glæde for Jer, jeg holder meest af, og til stor Glæde for mig selv. Imellem meget Snavs man lægger sig til er det dog en stor Frjyd at see: man i Hovedsagen, i sin bedste Stræben, ikke tog Feil. – Du leer, men Du var altid varmere og sikkrere end jeg, Du var ikke begavet med denne velsignede Godmodighed, som gjorde mig til et Rov for enhver Taler, der savnede et Publicum. Du var Kunstner og Menneske – jeg var et Null!- Men sær, arrig og forbandet skal jeg være, og saaledes skal Du endnu faa Glæde af mig. – Kun saa meget om min Virksomhed, som interesserer Præsten og derved bliver end livligere og fornøieligere for mig; vent kun ikke for Meget, thi jeg kan ogsaa vende Bladet og sige: -2-

det er flygtigt, udtømmende, snavs til hobe. Men jeg synes at have Grund til at knurre lidt over Jeres lange Taushed. Jeg skrev til Svenn et Brev af hvis Indhold jeg kun husker en Deel, som jeg havde troet skulde faaet et hurtieret Svar, ihvorvel jeg vidste, hans Tid var knap; imidlertid, jeg håber det er kun Opsættelsens Forsømmelighed, som har forvoldt Svarets Udeblivelse, i saa Henseende tilgiver jeg det da af ganske Hjerter – om andre Grunde have afholdt ham, da vilde det bedrøve mig inderligt. See til, Du kan faa ham til at svare mig, om end nok saa kort. Hils ham og Johan og den hele Familie ret hjerteligt fra mig, og siig dem, at om 14 Dage er jeg i Byen og glæder mig til den Tid at see dem. Dette beder jeg Dig ogsaa mælde Roed med Forespørgsel, om jeg ved Flyttedagstid kan rykke ind i min Bolig hos dem. Skulde der imod Forventning være noget iveien, da beder jeg Dig eller ham at underrette mig derom, at jeg kan tage mine

Bestemmelser. – Lille Lympa! hvordan har hun det? jeg har tit tænkt paa hende og længe forgjæves vet ventet at høre lidt om hende. De Smaa i Kallundborg er nu endelig i den sidste Uge bedre, men yderst svage; en lille Dreng, som holdt sig tapper, mens de øvrige Sydske vore syge, er nu bleven syg, vi haabe af mindre Betydenhed. Rimeligviis paa Mandag tager jeg med Præstens derud,

-3-

og var det da min Plan at leve der høist i 8 Dage, da jeg haaber min Moder og jeg nu skulle kunne have lidt mere Godt af hinanden, end tidligere. Da kommer jeg ind til Byen, og tør maaskee nyde

Godt af dit Tilbud, hvad Malelocale angaaer, indtil jeg bliver complet i Orden i mit nye Qvarteer. Mit sidste Brev til Dig indeholdt nogle Spørgsmaal, jeg kunde ønsket besvarede (Jerichau o s v) og Du vilde i alle Tilfælde Glæde mig inderligt med nogle Linier, som jeg nu vel bedst kunde faae i Kllbrg, skriv dertil! Hils Höyens ret hjerteligt, siig ham, at jeg har det Haab at gjøre ham Glæde denne Vinter og maaske allerede ved mine Studier begynde paa Opfyldelsen af dette Haab. Et ganske lille, ganske simpelt Billed har jeg endog [?] begyndt. Nu maler jeg hver Dag paa et lille Stykke, hvorpaa Fenris og [?Curieuse] ere fremstillede ved Kakkelovnen i Dagligstuen; det bliver færdigt inden jeg tager herfra. Tegninger har jeg meget faae af iaar, Penselen morer mig mere, og det kunde jeg godt behøve, Erfaringer synes jeg at gjøre og vi ville dele dem og gjøre dem til Æmner for Samtaler ved Kakkelovnen, naar vi paa [?] Viis sidder ved den med de lange Fyrrepinde. Med Hilsen til Din hele Familie slutter jeg disse Linier i det glade Haab: at ret snart skulle vi daglig sees, arbeide og glæde os i Forening som i gamle Dage.

Din hengivne Ven JohThomLundbye

Hils Fru Freund og mine Brødre, om Du seer dem.

|Min Onkel beder mig hilse Dig og tilføie: det vilde glæde dem om Du ved Leilighed vilde gjentage dit Besøg i Præstegaarden. Lille Betty bad mig ogsaa at hilse fra hende og Fenris. Man finder her, at vi to ligner hinanden saa complet i Væsen.

Vallskild 7 Oct 1846.

Kjære Dem!

Ji har det godt — ja, det tror vi nok, hviens
ji selv siger, hviens altfor godt, vi saar har det
inde og ligger og lever her, og tror sig heret
taget det til færd: har man været et Aar borte. —
Men hvad I saaledes smilende kunne lide paa
at tro og tænke af den Slags, tror I selv
galt. Og sig selv — giid! Altsaa havde den Pære! —
Hvornaa er det og godt hviens inden Forskjel i
lige hviens Gud var elskede. Naturen, der bestandig bliver
mig kjære, jo mere ji selv paa den, og saare
hviensligst er vel, ikke bliver ganske inden Forskjel,
men har ji hviens en lille Stump, Papiere tilbage,
ellers har ji overmaalt alt, hvad I saar mig tage
med, i gammel Stil, for en Deel gamle Bøger,
forhaabentlig til Gode, her selv, ji skalde mest
af, og til stor Gode, her mig selv. Smellere meget
Lovers men legger sig til en det dog en stor Fryd
at see: naar: Altsaa seer, i sin bedste Strøm,
ikke tog fejl — I selv, men I selv altid varmere
og skinnende end ji, I selv ikke begavet med den
velsignede Gudmodighed, som gjorde mig til et
Ras for enhver Tale, der saarede et Publikum,
der var Kunstner og Menneske — ji var et Mål! —
Men selv, arrig og forbandt skal ji være, og saaledes
skal I endog paa Gode af mig. — Men saaregt
en min Vids omhed, som interesserer Presten
og derud bliver end hviens og personlige
for mig; vent hviens ikke for Megt, hviens I selv saar
vender Bladet og siger:

at er flygtigt, indstømmende, snare tilhabe.
Men si synes at have Grund til at kunne
lidskade pres lange Tidsked. I skrev til
Lorenz at Brev af hans Indhold si kun tænkes
en Deel, som si haardt traet skulde faaet at hans
tunge Løse, isærvel si vidste, hans T.D. var
haard; imidlertid, si haaber at er hans Opsættel
ver. Forsonnelighed, som han forældet Læst
Hidtil, i saa Alene til giver si det da
af ganske Hjerte - om end si Grundt har afbrudt
hans, da vilde det hedde mig inderligt. See
til, du kan faa ham til at svare mig, om
end nok saa kort. Skils ham og Læst og den
hede Familie set hjerteligt fra mig, og mig
saa, at om 14 Dage er si i Bogen og glæder
mig til den T.D. at see den. Dette hedder si
dig ogsaa med. Naed med Forspørgsel, om
si ved Flygt. Dage, tid kan sigke ind: om
Bølg har den. Skulde den med Forsætning
vere meget i veien, da hedder si dig eller ham
at indrette mig derom, at si kan tage mine
Bestemmelser. - Lilla Lympa! Hvordan har
hans det? si har til tægt fraa hende og lange
fingervær og ventet at hende lidt om hende.
De Smar; Kallindberg er nu endelig i
den vidste flyt hende, men idet svage; en
lille Drenge, som halet sig tapper, men den
sige sig skende vore sigge, er nu bleven sig,
er haaber af mindre Betydning. Nimmelig
fraa Mand og tager si med Præstens Løst,

og var det da min Plads at blive der i 8 Dage, da
j haaber min Moder og jeg min skille kunne have lidt mere
Gæst af hinanden, end tidligere. Da kommer j ind til
Bjerg, og der maaskee end en nyd. Gæst af det Tiltid,
hvad Male locale angaaer, indtil j bliver komplet i
Ordn: mit nye Quarteer. Med det Brev til dig
indschickte nogle Sprøge, maaskee, j kunde ønsket besvarede
(Venichen o.s.v) og du vilde i alle Tilfælde glæde mig
inderligt med nogle Linier, som j sin selv bedst
kunde faae i Klubb, hvis det vil! Klæd Klædne
et hjerteligt, sig ham, at j har det Klæd at jjerne
ham Glæde denne Vinter og maaskee allerede med mine
Liniere begynde paa Opfyldelsen af det Klæd. Et
ganske lille, ganske simpelt Billede har j end
begyndt. Nu maler j hver Dag paa at tillæ
dette, hvor paa Fours og Liricane er fremstillede
et Kæbelouner; Dagligtstuen; Alene færdigt
indse j tager her paa. Tegningen har j meget faae
af i aar, Porselen mere mig mere, og det haaber j
godt behave, Esparingens siger j at jjerne og vi alle
sele dem og jjerne dem til Anner for Samtaler og
Kæbelouner, naar vi paa ghemel Vis vilde og dem
med de lange Tegnende. Med Klæd til din hede
Familie slutter j disse Linier i det glæde Klæd.
at det snart skulle vi daglig seer, arbei og glæde
os i Forening som i gamle Dage.

Din hengivne Ven Jakobson Linnethj
Klæd Fri Freund og mine Brødre, som du seer dem.

Min Onkel beder mig hils. Dig og hustru: De vilde glæde dem
om den ved Leilighed vilde give dig Dit Brev: Prestegaarden.
Lille Betty bed mig ogsaa at hilses fra hende og Fæder. Men
finder hun, at vi to ligesom hende ogsaa er samlet i Nærme.

Min Onkel beder mig hils. Dig og hustru: De vilde glæde dem
om den ved Leilighed vilde give dig Dit Brev: Prestegaarden.
Lille Betty bed mig ogsaa at hilses fra hende og Fæder. Men
finder hun, at vi to ligesom hende ogsaa er samlet i Nærme.

Min Onkel beder mig hils. Dig og hustru: De vilde glæde dem
om den ved Leilighed vilde give dig Dit Brev: Prestegaarden.
Lille Betty bed mig ogsaa at hilses fra hende og Fæder. Men
finder hun, at vi to ligesom hende ogsaa er samlet i Nærme.

Min Onkel beder mig hils. Dig og hustru: De vilde glæde dem
om den ved Leilighed vilde give dig Dit Brev: Prestegaarden.
Lille Betty bed mig ogsaa at hilses fra hende og Fæder. Men
finder hun, at vi to ligesom hende ogsaa er samlet i Nærme.

48

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 34 Nr. 29